

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5749/06
13.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Republičkog geodetskog zavoda Republike Srbije, Sektora za pravne poslove 07 broj 952-01-107/06 od 27.09.2006. godine, u predmetu katastra - oglašavanja rešenja ništavim, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Službe za katastar nepokretnosti Trstenik broj 952-01-164/99 od 30.12.2005. godine, kojim rešenjem je odbijen zahtev tužioca za oglašavanje ništavim rešenja broj 952-01-164/99 od 24.04.2000. godine.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor, tužilac, osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog učinjenih povreda pravila postupka, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da je vlasnik katastarske parcele aa KO GG od 7 ari, po osnovu ugovora broj vv od 14.11.1975. godine, overenog kod suda u Trsteniku, te da mu je predmetna parcela oteta, odnosno bez ikakvog pravnog osnova pripojena imovini "BB", tj. da je ista bez pravnog osnova pripojena parceli dd KO GG1, o čemu kao dokaz prilaže izveštaj Službe za katastar nepokretnosti iz Trstenika broj 952-3-617/05 od 19.09.2005. godine. Sa navedenih razloga smatra da je neosnovano osporenim rešenjem odbijena njegova žalba izjavljena protiv rešenja prvostepenog organa od 30.12.2005. godine, a kojim rešenjem je takođe neosnovano odbijen njegov zahtev za oglašavanje ništavim rešenja Službe za katastar nepokretnosti u Trsteniku broj 952-01-164/99 od 24.04.2000. godine, a kojim rešenjem je odbijen zahtev tužioca za ispravku greške u katastarskom operatu za deo katastarske parcele dd KO GG1 (pre obnove premera aa KO GG). U vezi sa navedenim ističe da to što je ceo kompleks predmetnog zemljišta priveden urbanističkoj nameni ne predstavlja pravni osnov da se od tužioca oduzme parcela iz njegove svojine naročito ne bez ikakve odluke, odnosno rešenja nadležnog organa. Sa navedenih razloga, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ ostao je u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje na koje je primnjen odgovarajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da prvostepenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga što je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nesumnjivo utvrđeno da je prvostepeni organ donoseći ožalbeno rešenje od 30.12.2005. godine postupao po zahtevu tužioca za oglašavanjem ništavim rešenja tog organa br. 952-01-164/99 od 24.04.2000. godine, a koje rešenje je inače u postupku po žalbi tužioca potvrđeno konačnim rešenjem tuženog organa od 10.07.2000. godine, kao i presudom Vrhovnog suda Srbije U.br.2765/00 od 07.02.2001. godine, kojom presudom je odbijena tužba tužioca izjavljena protiv navedenog drugostepenog rešenja tuženog organa od 10.07.2000. godine. U istom postupku, a imajući u vidu činjenicu da je primena instituta oglašavanja rešenja ništavim uslovljena postojanjem nekog od razloga propisanih u čl. 257. stav 1. tač. 1. do 5. Zakona o opštem upravnom postupku, nesumnjivo je utvrđeno, a prema dokazima u spisima i navodima iz tužbe, da se u konkretnoj upravno-pravnoj stvari nije stekao ni jedan od zakonom propisanih razloga za primenu tog vanrednog pravnog leka, sa kojih razloga je, i po oceni ovog suda, pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 30.12.2005. godine, donoseći odluku kao u dispozitivu osporenog rešenja.

Sud je cenio sve navode iznete u tužbi, pa nalazi da kod napred utvrđenog činjeničnog i pravnog stanja stvari isti

ne dovode u sumnju pravilnost i zakonitost osporenog rešenja.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 13.12.2007. godine, U.5749/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS